

L'ENTREVISTA

Francisco Caamaño

Exministre de Justícia i diputat del PSOE

Crisi "Els consells de ministres eren molt durs. El que havíem construït s'ensorrava" **Estatut** "Quan els catalans diuen que estan incòmodes amb l'Estat no és perquè sí" **Zapatero** "Des del canvi de govern l'he vist molt poc"

"Quan un jutge no compleix, el ministre no hi pot fer res"

Francisco Caamaño passa per ser el federalista del PSOE. Va ser el negociador de l'Estatut, el que conciliava els catalans amb l'altre comissionat de Zapatero, Alfredo Pérez Rubalcaba, més centralista. Nascut a Cee (la Corunya) el 1963, aquest gallec simpàtic i xerraire ara és diputat i a l'anterior legislatura va ser ministre de Justícia. Un os de mal rosegat, vaja.

Professor de dret constitucional, lletrat del TC... Com arriba a la política?
Per una trucada el 2004 de María Teresa Fernández de la Vega en què em va oferir ser secretari d'estat. Fer política em quedava lluny, però la reforma de la Constitució em va engrescar, tot i que al final no va poder ser. I he après molt de la condició humana, d'Espanya i d'Europa.

Sempre se'l va vincular a De la Vega fins que ella va marxar, i ara diguem que l'ha canviada per Carme Chacón.
Que t'associïn amb els número u és normal, també passa a la universitat quan passes a ser "el de la càtedra de..." I, sí, jo al congrés de Sevilla vaig apostar pel canvi, per Chacón, a partir d'una autocrítica del que havíem fet.

La política s'ha accelerat. Miri's a vostè mateix. Quan van arribar el 2004, Espanya volia ser al G-8, i vuit anys després és un país rescatat.
Sí, vivim en un món així. El que més accelera la vida política són el mòbil i el Twitter, i més si ho comparem amb els 80 i els 90. Quan fèiem l'Estatut ens conjuràvem per no explicar res però ens aixecàvem i ja s'havia filtrat. El món accelerat del consum i el desenvolupament ha esclatat i la crisi ara és tremenda. Quan Zapatero em va trucar per ser ministre el 2009 em va dir que gestionaria la pitjor crisi dels últims 80 anys. I tenia raó. Els consells de ministres eren molt durs. El que havíem construït s'ensorrava. Tot s'imputava al govern, però teníem empresaris sense estalvis i gent hipotecada amb sous baixos. La cultura del *pelotazo* es va estendre.

MANOLO GARCÍA

PEL MEDITERRANI
"LLOGAREM UN PETIT
VELER AMB LA FAMÍLIA
I NAVEGAREM UNS DIES"

Això el fa sentir menys culpable?
No, en absolut. Sempre hauríem pogut fer algunes coses millor. Sí que demostra que la crisi té una gran complexitat i que els que deien que tenien totes les solucions no les tenien. La crisi no se la va inventar Zapatero.

¿Que el govern s'acabés com es va acabar ha fet que les relacions entre els ministres es refredin? Es veuen amb Zapatero?

No, almenys en el meu cas. Ens hem vist molt poc, només alguna trucada. Parlo molt amb Blanco i Chacón, perquè estem junts al Congrés. I tinc relació personal amb Angeles Sinde i Miguel Sebastián. Hem passat junts moments molts durs! Però com a grup poca cosa.

És un home de dret. ¿El judicial és el menys democràtic dels poders?
De vegades he tingut aquesta sensació. Molts jutges són abanderats de les llibertats, però els jutges organitzats són una cosa molt diferent. Hem de revisar el Consell General del Poder Judicial. Quan un jutge no compleix amb l'horari el ciutadà mira al ministre, però només el CGPJ hi pot intervenir. Jo no hi podia fer res! I és complicat d'arreglar perquè hem fet pedagogia

en sentit contrari. Hem confós la independència del jutge amb la del poder judicial.

Va negociar l'Estatut. Cinc anys després del referèndum no només no s'ha resolt l'encaix de Catalunya a Espanya sinó que sembla impossible.
Vam fer un esforç lloable sense els resultats que volíem. Vist amb distància, el focus segueix sent el català però altres estatuts van ser un èxit. Em va tocar una tasca difícil, agafar el que va sortir del Parlament, ben diferent de l'Estatut final, i fer-lo digerible. Era complicat.

¿L'Estatut del Parlament era inconstitucional o calia retallar-lo per digerir-lo?
El Parlament, conscient del procediment, va fer un text de supermàxims sabent que es modificaria a Madrid. I això és el que va passar. El problema arriba quan un text referendat pels ciutadans arriba al Tribunal Constitucional. És un xoc de legitimitats. No pot ser que el que es perdi a les urnes es vulgui guanyar als tribunals.

¿Però vostè, per exemple, creu que Catalunya o Galícia són nacions?
Amb la Constitució a la mà són nacionalitats. Políticament és una altra cosa.

¿L'Estatut va canviar la seva percepció de Catalunya?
Crec que em va servir per conèixer més i millor el país, tractar la societat civil i els seus líders a fons. Quan els catalans diuen que estan incòmodes amb l'Estat no ho diuen perquè sí, és un sentiment que cal respectar i atendre. I lamento que hagi quedat una sensació de fracàs però ni l'Estatut ho resolva tot ni la sentència del Constitucional ha enderrocat l'autogovern.

FERRAN CASAS

El teu apartament a la Costa Brava · Roses

Ctra. de Besalú a Roses, 149

Residencial Portomarina · Santa Margarida

Magnífics apartaments d'1 i 2 dormitoris, zona enjardinada i piscina. Molt ben comunicats i a prop dels canals. Places de pàrquing a la venda en el mateix edifici, no incloses en el preu.

Des de 65.700 €*
*Impostos no inclosos. Descompte no acumulable a altres ofertes.

Finançament fins al 100% + despeses

902 333 131 · residencialportomarinaroses.com

SOLVIA
Sabadell Inmobiliaria

